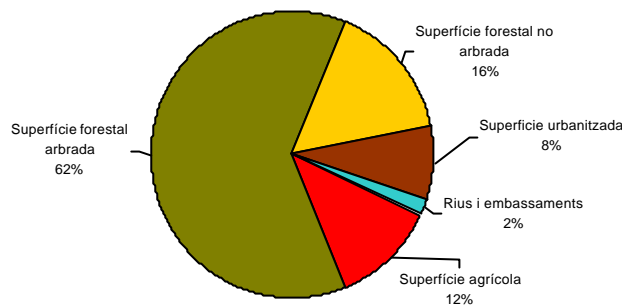

1 Sistemes naturals i de suport

1.1 Caracterització de l'extensió i configuració del paisatge

El territori de la Selva, amb una superfície de 995,5 km², alterna una gran varietat de paisatges, amb predomini de les superfícies forestals arbrades (Figura 1). La superfície agrícola, que ocupa 119,43 km² (un 11,99 % de la superfície) es concentra sobretot a la zona de la Depressió de la Selva, degut a les millors condicions que s'hi donen (fertilitat, orografia, etc.). En canvi, la gran massa forestal es concentra a la zona muntanyosa de les Serralades Litoral i Prelitoral, ocupant 774,29 km², és a dir, un 77,79% de la superfície. La resta d'espais comarcals corresponen a superfícies urbanitzades (81,36 km²; 8,17 %) i a rius i llacs (20,42 km²; 2,05 %).

Figura 1
Usos del sòl a la comarca de la Selva a l'any 1996

Font: Generalitat de Catalunya, Institut d'Estadística de Catalunya. (2001). *Anuari Estadístic de Catalunya 2001*. Barcelona: Gràfiques Cuscó, S.A.

L'evolució dels usos del sòl que ha patit la comarca entre els anys 1973 i 1996 mostra una clara tendència a l'abandó de les terres de cultiu i a l'augment de les zones forestals (Taula 1), sobretot a la part més muntanyosa.

Taula 1
Aprofitaments del sòl de la comarca de la Selva als anys 1973, 1981 i 1996

Any	Sup. Agrària (km ²)	Sup. Forestal (km ²)	Altres superfícies (km ²)
1973	217,78	638,46	139,36
1981	143,20	699,30	156,10
1996	119,43	774,29	101,78

Font: Salamaña, I. (1990). *La Selva: estructura socio-econòmica d'una comarca heterogènia*. Barcelona: Caixa de Catalunya; i Generalitat de Catalunya, Institut d'Estadística de Catalunya. (2001). *Anuari Estadístic de Catalunya 2001*. Barcelona: Gràfiques Cuscó, S.A.

Les característiques morfològiques de la comarca propicien que gran quantitat de vies de comunicació aprofitin els terrenys planers de la plana, produint una fragmentació molt important del territori. Es tracta, sobretot, de les comunicacions entre Barcelona i França, que creuen de sud a nord la comarca, com per exemple l'autopista E-15, la N-II, les vies de RENFE i, pròximament, les del TGV. A més, també és travessada diagonalment per l'eix transversal, comunicant la plana selvatana amb la plana de Vic. Per contra, els sectors muntanyosos, principalment els més abruptes, presenten nivells de despoblació molt importants, com passa per exemple a Susqueda (86 habitants), de manera que succeeix justament el contrari.

S'han analitzat també elements paisatgístics destacats d'especial interès com són els arbres monumentals o els jaciments arqueològics. En el primer cas s'han localitzat 16 arbres monumentals, però tot fa pensar que en una comarca tant forestal com la nostra n'hi ha molts que no estan encara catalogats. Sorpren també l'anàlisi dels jaciments arqueològics de la comarca (108), molts dels quals es troben totalment o en gran part destruïts (17) o bé en estat dolent o molt dolent (32). En aquest aspecte pot resultar molt interessant encaminar esforços cap a la seva restauració o conservació.

1.2 El medi continental

La Selva, per les condicions climàtiques i geològiques que presenta, està dominada per comunitats vegetals mediterrànies. Tot i això, són freqüents també comunitats molt més humides i frescals, d'altra banda força rares dins del context mediterrani.

En general, podem dir que tant la Serralada Litoral com la Prelitoral estan representades per les suredes i les brolles silicícules, molt sovint arbrades. Entre aquestes, l'home ha anat intercalant parcel·les de plantacions de coníferes, eucaliptus, etc., per millorar la productivitat del bosc. Les rieres i els obacs, en canvi, es troben compostats per retalls de vegetació de caire més centreeuropeu i humit. La zona de plana es troba extensament conreada, quedant només petits retalls de boscos mixts d'alzines i roures, que formarien part de la vegetació potencial de la depressió. Cal destacar la zona de l'estany de Sils per la particular vegetació humida que presenta, tot i la dessecació que aquest espai va patir antigament.

Alhora, aquests diferents tipus de vegetació porten associades diferents comunitats animals en funció de les característiques ecològiques de l'ambient. Per tant, a la Selva trobem gran diversitat de comunitats animals d'ambients mediterranis, d'ambients fluvials i lacustres i de muntanya.

S'han analitzat també els hàbitats d'interès comunitari presents a la comarca (18) i en destaquem, sobretot, la presència de 5 hàbitats d'interès prioritari: les vernedes, les lloredes, les pastures mediterrànies xerofítiques, les xeròfil·les i basòfil·les i la vegetació amfíbia mediterrània de basses temporals.

1.3 El medi litoral i marí

El medi marí selvatà també presenta zones molt interessants, entre les quals destaquen les praderies de fanerògames marines dominades per la posidònia (*Posidonia oceanica*), que són molt bones indicadores de la qualitat de les aigües. Aquestes comunitats tant interessants funcionen com a refugi per moltes espècies i, per tant, com a fonts de biodiversitat i de recursos. Per contra, es tracta de comunitats altament sensibles a l'activitat humana i cada cop es troben més regressionades.

A la Selva, les praderies presenten un estat general de conservació bo, empitjorant cap al sud. Se n'ha localitzat un total de 20, les quals conformen una superfície total de 38 ha. En tots els casos es troben dins de zones de protecció de fanerògames marines. A Lloret de Mar, per exemple, es va dur a terme una actuació per a la conservació d'aquests hàbitats, amb la creació d'un escull artificial de 150 ha, que evita el pas de les barques d'arrossegament no permeses a la franja litoral. Considerem, però, que s'haurien promoure més accions per la seva preservació, com ara la instal·lació de boies indicadores perquè les petites embarcacions no hi llencin les ancores, creació de nous esculls artificials, etc.

D'altra banda, pel litoral, s'ha estudiat la qualitat de les platges, cales i aigües de bany, que anualment duu a terme l'Agència Catalana de l'Aigua. Les conclusions que se n'extreuen són que des del 1992 – 1993 fins al 2001, els resultats de qualitat per a totes les platges del litoral selvatà són molt bons, exceptuant l'any 1998 per la platja de Lloret i l'any 2001 per la cala d'es Codolar, que són només bons.

S'han comptabilitzat també cinc hàbitats litorals o marins d'interès comunitari, on destaquen les anteriorment anomenades praderies de posidònia, ja que són considerades hàbitats prioritaris.

1.4 Espais naturals

La comarca de la Selva, degut a la seva heterogeniïtat, presenta una elevada diversitat d'ambients, molts dels quals han estat inclosos dins del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN). Concretament, podem localitzar-n'hi deu (Taula 2), sis dels quals són compartits amb comarques veïnes. En total ocupen un 21,74% de la superfície comarcal, és a dir, 21.645 ha.

En tots aquests espais es recull una mostra molt variada i interessant de la vegetació i la fauna de la comarca i s'hi estableixen algunes figures de protecció de fauna vertebrada, invertebrada i flora. D'altra banda, tal i com preveu el Pla d'Espais d'Interès Natural, alguns dels espais PEIN de la Selva presenten Plans especials de

protecció del medi natural i del paisatge. Aquests són l'Estany de Sils, la Riera de Santa Coloma, els Turons de Maçanet, el Volcàde la Crosa, les Guilleries i el Collsacabra, que els tenen aprovats definitivament, i el massís de Cadiretes, que està en tramit. Tots aquests plans són de protecció del medi natural, exceptuant els de les Guilleries, Collsacabra i Cadiretes, que són de delimitació.

Taula 2

Espais PEIN de la Selva, comarques que també els afecten i superfície

PEIN	Comarca	Superfície (ha)
Collsacabra	Garrotxa	2.707,5
	Osona	5.670,0
	Selva	2.662,5
Estany de Sils	Selva	720,0
Les Guilleries	Osona	3.842,5
	Selva	8.650,5
Massís de les Cadiretes	Baix Empordà	1.777,5
	Gironès	2.185,0
	Selva	3.523,5
	Zona marítima	979
Massís del Montseny	Osona	6.877,5
	Selva	4.725,0
	Vallès Oriental	16.546,0
Riera d'Arbúcies	Selva	92,5
Riera de Sta. Coloma	Selva	45,0
Serres de Montnegre-el Corredor	Maresme	4.742,5
	Selva	995,0
	Vallès Oriental	5.265,0
Turons de Maçanet	Selva	117,5
Volcàde la Crosa	Gironès	91,3
	Selva	113,5

Font: Generalitat de Catalunya, Departament de Medi Ambient (1996). *Pla d'espais d'interès natural*. Primera edició. Barcelona: Grup 3, S.A.; i Generalitat de Catalunya, Institut d'Estadística de Catalunya. (2001). *Anuari Estadístic de Catalunya 2001*. Barcelona: Gràfiques Cuscó, S.A.

A més, com a espais de gran interès i importància, s'ha realitzat una síntesi de les zones humides de la comarca, les quals pertanyen íntegrament a la conca de la Tordera (Taula 3) i presenten elements molt interessants de gea, flora i fauna.

Taula 3

Zones humides de la comarca de la Selva

Nom	Municipi	Superfície (ha)
Prats de Sant Sebastià	Caldes de Malavella	13,3
Estany de Sils	Sils, Maçanet de la Selva i Caldes de Malavella	381,2
Aiguamolls del baix Tordera (Estany de Bancells)	Maçanet de la Selva	12,8
Aiguamolls del baix Tordera (Estany de Mas Mateu)	Fogars de la Selva	3,3
Desembocadura del riu Tordera	Blanes i Malgrat de Mar	14,5

Font: Generalitat de Catalunya, Departament de Medi Ambient (21/03/2001). *Sistema d'Informació Geogràfica: zones humides* [en línia]. Accessible a <http://www.gencat.es/mediamb/siq/izonhum.htm>. (Consulta 17/09/2002)

També s'ha presentat una relació de les basses d'aigua que es troben repartides per tota la Depressió de la Selva (56), les quals es troben aglutinades sobretot en tres termes municipals: Caldes de Malavella (18), Vilobí d'Onyar (12) i Santa Coloma de Farners (8). L'interès que mostren aquests sistemes és que són elements naturals molt particulars, els quals presenten una flora i una fauna característiques, que estan adaptades a les oscil·lacions hídriques estacionals que solen presentar, sobretot degudes a l'aprofitament agrícola.

Antigament, la Depressió de la Selva era ocupada per moltes basses i grans estanys, alguns dels quals encara queden reclosos en àrees relictuals en l'actualitat. Aquest és el cas, per exemple, de l'Estany de Sils, però també d'altres de menys coneguts com l'antic estanyol de Riudarenes, l'estanyol del volcà de la Crosa o l'estany de la Folguera a Vidreres.

1.5 El sistema forestal

La Selva, segons l'Inventari Ecològic i Forestal de Catalunya (IEFC), creat pel Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF) de la UAB, està inclosa dins la Regió Forestal III, juntament amb les comarques del Gironès, l'Alt i el Baix Empordà i el Pla de l'Estany.

La superfície forestal a la comarca l'any 2000 era de 79.031 ha, és a dir, gairebé un 80% de la superfície comarcal, segons dades del Centre de la Propietat Forestal. De tota aquesta superfície, el 98,1% era de propietat privada i el 20,9% tenia redactats Plans de gestió i millora forestal.

L'evolució de la superfície forestal comarcal entre els anys 1973 i 1996, tal i com ho demostren dades de diferents autors¹, mostra un augment de 13.583 ha (Taula 4).

Taula 4
Evolució de la superfície forestal a la comarca entre els anys 1973 i 1996

Any	Sup. forestal (ha)
1973	63.846
1981	69.930
1993	76.131
1996	77.429

Font: Salamaña (1990) i Generalitat de Catalunya, Institut d'Estadística de Catalunya (1995) i (2001)¹.

Pràcticament són només dues espècies les que recobreixen el 50 % de la superfície forestal arbrada: l'alzina (*Quercus ilex*) i la surera (*Q. Suber*). També adquireixen importància les diferents espècies de pins (*Pinus* spp.) i arbres caducifolis com els plàtans (*Platanus x hispanica*), els faigs (*Fagus sylvatica*) o els pollancre (*Populus nigra*) (Figura 2).

Si ens fixem amb les dades d'aprofitaments forestals, exceptuant les de suro, l'any 2000 es van enregistrar un total de 391 expedients a la comarca, afectant una àrea de 3.666,26 ha, mentre que el 2001 n'hi va haver menys (363) afectant-se així una menor superfície (3.211,44 ha). Pel que fa als municipis que van presentar major nombre d'expedients van ser Santa Coloma de Farners (83), Arbúcies (80) i Sant Hilari Sacalm (71). A la Taula 5 es dona una relació dels principals aprofitaments forestals de la Selva entre el 2000 i el 2001.

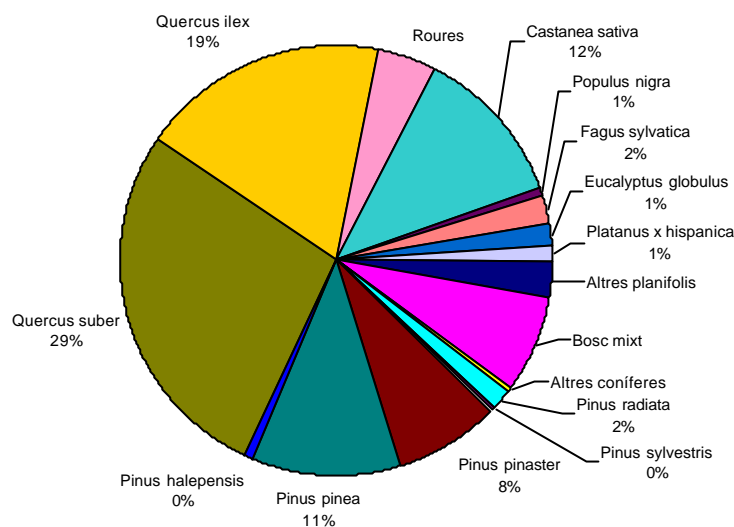
¹ Generalitat de Catalunya, Institut d'Estadística de Catalunya (1995). *Anuari Estadístic de Catalunya 1994-95*. Barcelona: Romargraf, S.A.

Generalitat de Catalunya, Institut d'Estadística de Catalunya. (2001). *Anuari Estadístic de Catalunya 2001*. Barcelona: Gràfiques Cuscó, S.A.

Salamaña, I. (1990). *La Selva: estructura socioeconòmica d'una comarca heterogènia*. Barcelona: Caixa de Catalunya.

Figura 2

Percentatges (%) de recobriment de les principals espècies forestals de la comarca

Font: Generalitat de Catalunya, Departament de Medi Ambient i Centre de Recerca i Aplicacions Forestals (18/04/2002). *Inventari Ecològic i Forestal de Catalunya: Regió Forestal III* [en línia]. Accessible a <http://www.creaf.uab.es/iefc/ef3/index.htm>. (Consulta 27/09/2002).

Taula 5

Tipus d'aprofitaments forestals a la comarca de la Selva als anys 2000 – 2001

	Fusta (m ³)		Fusta triturada (t)		Llenya (t)		Nº d'expedients	
	2000	2001	2000	2001	2000	2001	2000	2001
Desarrelament *	0,0	0,0	0,0	0,0	17,8	70,9	5	25
Domèstic *	4,7	0,8	6,0	5,0	149,2	71,2	31	15
Creixement lent *	26.825,9	14.549,4	485,0	187,7	18.853,3	18.056,2	246	197
Creixement ràpid *	15.401,6	30.784,9	0,0	0,0	2.749,6	8.292,6	109	127
Total	42.232,2	45.335,1	491,0	192,7	21.769,9	26.491,0	391	364

* Desarrelament fa referència a aprofitaments per desarrelament; Domèstic a aprofitaments de fusta fins a 2 tonelades; Creixement ràpid a pollancre, verns, salzes, plàns i eucaliptus; Creixement lent la resta d'espècies.

Font: dades sol·licitades a l'Àrea de Serveis Forestals de la Selva. Generalitat de Catalunya. Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Delegació Territorial a Girona.

Pel que fa a les principals espècies arbòries explotades a la comarca són les alzines, els roures, les coníferes i els arbres planifolis. A la Taula 6 es detallen els aprofitaments per cadascun dels tipus. Un altre valor afegit als recursos forestals selvatans són les sureres, molt importants en l'època d'esplendor de l'indústria surera i encara explotades actualment en gran part del territori. Tot i això, les dades dels últims 3 anys ens indiquen una lleugera decadència del sector en quant a nombre d'expedients i quilos de suro extrets (Taula 7).

Cal destacar també la poca importància de les pastures a la Comarca, a causa del predomini de la ramaderia intensiva, fins i tot la de bestiar boví allotjat permanentment, i a la reducció de la ramaderia extensiva de pastura, limitada només a uns quants ramats d'ovelles.

Taula 6

Aprofitaments forestals a la comarca entre els anys 2000 – 2001 segons les espècies

	Fusta (m ³)		Fusta triturada (t)		Llenya (t)	
	2000	2001	2000	2001	2000	2001
Alzines i roures	49,4	4,4	0,0	0,0	5.253,3	5.950,8
Coníferes	22.384,0	13.047,5	491,0	192,7	1.814,3	1.075,0
Planifolis	19.798,8	32.283,2	0,0	0,0	14.702,3	19.465,3
Total	42.232,2	45.335,1	491,0	192,7	21.769,9	26.491,0

Font: Dades sol·licitades a l'Àrea de Serveis Forestals de la Selva. Generalitat de Catalunya. Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Delegació Territorial a Girona.

Taula 7

Aprofitaments de suro a la comarca entre els anys 2000-2002

Any	Nº d'expedients	Pelegrí (kg)	Suro (kg)	Superfície de pela (ha)
2000	120	135.008,3	1.749.901,3	2.071,5
2001	88	121.777,5	1.220.928,2	962,9
2002	82	64.237,9	967.341,5	1.185,4
Total	290	321.023,7	3.938.171,0	4.219,8

Font: Dades sol·licitades a l'Àrea de Serveis Forestals de la Selva. Generalitat de Catalunya. Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Delegació Territorial a Girona.

1.6 Riscos naturals

S'han analitzat els principals riscos naturals que poden afectar la comarca de la Selva: erosió i contaminació de sòls, incendis forestals, inundacions, terratrèmols, vulcanisme i expansivitat d'argiles. En el primer cas, s'ha detectat un major risc d'erosió a la plana que no pas a la zona muntanyosa, degut a la naturalesa dels materials i a la major antropització, fet que també afavoreix una major contaminació dels sòls per la major activitat humana.

Pel que fa als incendis, s'ha determinat l'evolució des del 1994, pitjor episodi viscut a la Selva, fins al setembre del 2001 (Taula 8), d'on s'ha extret que anualment es crema una mitjana de 13,9 ha.

Taula 8

Evolució del nombre d'incendis forestals a la comarca i de la superfície afectada

Any	Nombre d'incendis	Superfície forestal cremada (ha)		
		Arbrada	No arbrada	Total
2002 *	12	8,5	0,1	8,6
2001	46	6,9	0,8	7,7
2000	63	38,5	5,0	43,5
1999	47	7,2	0,3	7,5
1998	47	7,1	2,0	9,1
1997	46	12,3	0,5	12,8
1996	24	3,5	0,2	3,7
1995	52	14,0	5,0	19,0
1994	22	7.384,5	147,7	7.535,2

* Dades fins al 30 de setembre

Font: Generalitat de Catalunya, DARP. (1994, 1995, 1997, 1998). *Estadístiques agràries i pesqueres de Catalunya*. Gabinet tècnic. Barcelona: Cuscó Arts Gràfiques, S.A.; Generalitat de Catalunya, Institut d'Estadística de Catalunya. (2001). *Anuari Estadístic de Catalunya 2001*. Barcelona: Gràfiques Cuscó, S.A.; i Generalitat de Catalunya, Departament de Medi Ambient (02/10/2002). *Prevenció d'incendis forestals* [en línia]. Accessible a <http://www.gencat.es/mediamb/incendis/index.htm>. (Consulta 04/10/2002).

Segons els models de combustibilitat i d'inflamabilitat, s'ha comprovat com la zona muntanyosa presenta un risc elevat d'incendis durant els períodes més secs i, en canvi, per la plana, el fet de trobar-se tant fragmentada i conreada, fa disminuir molt aquest perill.

Per les inundacions, s'han estudiat les zones potencialment inundables i els punts crítics (23) (Taula 9), set dels quals presenten un alt perill d'inundacions i set més presenten perill mig. En el cas dels terratrèmols, s'ha fet un recull de la sismicitat històrica i de l'actual, on destaquen els 22 petits terratrèmols, de magnituds entre 1,0 i 3,4, que van tenir lloc a la Depressió de la Selva durant el mes de juny de 2002, localitzats sobretot entre Caldes de Malavella i Sils. També s'ha analitzat els danys en cas de terratrèmols que patirien infraestructures com hospitals, parcs de bombers, instal·lacions de gas o llum, etc., donant-se les pitjors prediccions en les línies elèctriques de 110 – 132 kV.

El risc volcànic és pràcticament nul, tot i que per les condicions tectòniques de la zona i els períodes de retorn estudiats, la probabilitat d'una nova erupció no és del tot impossible. Finalment, el risc derivat de l'expansivitat d'argiles s'ha analitzat pels efectes que produeixen a la llarga: trencament de conduccions subterrànies, deteriorament de talusos, deformació de voreres, etc. Aquest risc es basa en la capacitat de variar el volum que tenen les argiles en hidratar-se, produint tots els danys que acabem de comentar. En conjunt, aquest tipus de risc a la Selva és baix o molt baix, exceptuant algunes zones on el perill és moderat (Vilobí d'Onyar) i, puntualment, alt (Maçanet de la Selva i Riudellots de la Selva).

Taula 9
Zones i punts crítics d'inundació a la comarca de la Selva

Riu, conca i municipi	Perill	Observacions
Riera de Tossa Conques litorals Tossa de Mar	ALT	Tot el tram urbà del curs de la riera de Tossa té capacitat de desguàs insuficient, així com també els ponts. Risc de desbordaments i inundacions generalitzades a la vila.
Riera Passapera Conques litorals Lloret de Mar	MIG	Pont de la carretera de Blanes sobre la riera Passapera a Fenals. Capacitat de desguàs insuficient. Risc de taponament i desbordament.
Riera de Blanes Conques litorals Blanes	MIG	La riera de Blanes està coberta al nucli urbà amb secció insuficient, el que provoca afeccions a la població.
Riu Brugent Conca del Ter Amer	BAIX	Pont de la carretera C-63 sobre el Brugent a Amer. Secció de desguàs insuficient. Risc de taponament i sobre-elevació: desbordaments localitzats aigües amunt.
Riu Ter Conca del Ter Anglès	BAIX	Pont de Bonmatí sobre el Ter, entre Anglès i Bescanó. Secció de desguàs insuficient. Risc de sobre-elevació per avingudes d'alt període de retorn.
Riu onyar Conca del Ter Vilobí d'Onyar	MIG	Pont de can Ferrer sobre l'Onyar a Vilobí: secció de desguàs insuficient. Sobre-elevació i desbordaments en zones agrícoles aigües amunt.
Riera de Benaula Conca del Ter Caldes de Malavella	BAIX	Pont de la carretera de Llagostera a Caldes, Gi-674, sobre la riera de Benaula. Secció de desguàs insuficient. Desbordament i inundació de camps de conreu situats aigua amunt.
Riu Ter Conca del Ter La Celler de Ter	MIG	El Ter i la riera d'Osor desborden en el tram de la Celler de Ter a Anglès, així com les rieres que desguassen en aquesta zona. Afecció a zones baixes i industrials.
Riu Ter Conca del Ter Anglès	MIG	El Ter i la riera d'Osor desborden en el tram de la Celler de Ter a Anglès, així com les rieres que desguassen en aquesta zona. Afecció a zones baixes i industrials.
Riu Onyar Conca del Ter Riudellots de la Selva	MIG	Afeccions a la part baixa de Riudellots de la Selva, polígons industrials i zona de l'estació.

Riera de Santa Maria Conca del Ter Caldes de Malavella	BAIX	Afeccions a Caldes de malavella i a les urbanitzacions.
Riu onyar Conca del Ter Vilobí d'Onyar	BAIX	Afeccions a Vilobí d'Onyar, aigua amunt del pont de la carretera GIV-5341.
Riera de Breda Conca de la Tordera Breda	BAIX	Afeccions a vivers. Aigua amunt de la confluència existeix un pont amb insuficient capacitat.
Riu Tordera Conca de la Tordera Breda	BAIX	Afeccions a vivers. Aigua amunt de la confluència existeix un pont amb insuficient capacitat.
Riu tordera Conca de la Tordera Hostalric	ALT	Afeccions des del Gorg d'en Perxistor fins a la confluència amb la riera d'Arbúcies. És recomanable limitar futures actuacions que puguin influir en la capacitat de desguàs.
Riera d'Arbúcies Conca de la Tordera Hostalric	ALT	Insuficient desguàs de la riera d'Arbúcies a la Tordera, al terme d'Hostalric, amb afeccions a zones industrials, a una escola i al camp de fútbol. Existeix un gual que és zona de trànsit. És recomanable limitar futures actuacions en zones properes al riu.
Riu Tordera Conca de la Tordera Hostalric	MIG	Afeccions des de 200 m aigua amunt del pont de la carretera BV-5122 cap a aigua avall, afeccions a Hostalric i a zones industrials.
Riu Tordera Conca de la Tordera Blanes	ALT	Afeccions a càmpings als dos marges de la Tordera, més importants al marge dret degudes al tram rectificat de desguàs del riu.
Riera de Santa Coloma Conca de la Tordera Santa Coloma de Farners	ALT	Molta erosió de marges en tot el tram de Santa Coloma de Farners amb especial incidència a la zona del Balneari, captacions d'aigua, etc. Afeccions a habitatges i naus industrials del nucli urbà
Riera de Santa Coloma Conca de la Tordera Riudarenes	ALT	Greu erosió de marges i transport de sòlids. Afeccions a les poblacions de Riudarenes i les Mallorquines. És recomanable limitar les noves actuacions a prop dels canals de reg de Riudarenes (riu Esplet, rec Vallmadrals i rec del Molí).
Estany de Sils Conca de la Tordera Sils i altres	BAIX	La zona de l'Estany de Sils és una zona inundable reconeguda, encara que no afecta habitatges ni indústries.
Riera d'Arbúcies Conca de la Tordera Arbúcies	ALT	Afeccions a tot el nucli d'Arbúcies. Controlar i limitar futures actuacions en zones inundables.

Font: Generalitat de Catalunya, Departament de Medi Ambient (10/10/2002). *Delimitación de zonas inundables para la redacción del INUNCAT* [en línia]. Accessible a <http://www.gencat.es/aca/cas/planificacio/inuncat/presentacio.htm>.
(Consulta 17/07/2002)